

СОЮЗ Радянських Соціалістичних Республік ВЕРХОВНА РАДА СРСР

Роз'яснення Радянському народу, Республікам у складі СРСР про юридичну нікчемність документів по «Біловезькі угоди», параді суверенітетів союзних республік і «розвалу СРСР»

30 грудня 1922 року I з'їздом Рад Союзу Радянських Соціалістичних Республік прийняті *Декларація про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Договір про утворення Союзу Радянських Соціалістичних республік*. Документи підписані повноважними представниками Російської Соціалістичної Радянської Федеративної Республіки (РРФСР), Української Соціалістичної Радянської Республіки (УСРР), Білоруської Соціалістичної Радянської Республіки (БССР) і Закавказької Соціалістичної Федеративної Радянської Республіки (ЗРФСР - Грузія, Азербайджан і Вірменія); створено одне союзну державу - «Союз Радянських Соціалістичних Республік».

Стаття 25 Договору про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік встановлює: «Твердження, зміна і доповнення Союзного договору підлягають виключного відання з'їзду Рад Союзу Радянських Соціалістичних Республік. »

31 січня 1924 року II з'їздом Рад СРСР прийнятий «Основний Закон (Конституція) Союзу Радянських Соціалістичних Республік », відповідно до змісту преамбули якого «*Декларація про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і Договір про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік складають Основний Закон (Конституцію) Союзу Радянських Соціалістичних Республік*. »Таким чином, два документа об'єднані в єдиний «Основний Закон (Конституцію)», увійшли до його складу невіддільне, і не можуть бути скасовані, або змінені, вилучені в якості самостійного документа - з 31.01.1924 року.

Надзвичайним VIII з'їздом Рад Союзу РСР 5 грудня 1936 року ухвалено Конституція (Основний Закон) Союзу Радянських Соціалістичних Республік

від 5 грудня 1936 роки (неофіційна назва Сталінська Конституція), з її прийняттям на підставі статті 13 до складу СРСР добровільно і рівноправно увійшли: Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка; Українська Радянська Соціалістична Республіка; Українська Радянська Соціалістична Республіка; Узбецька Радянська Соціалістична Республіка; казахська Радянська Соціалістична Республіка; Грузинська Радянська Соціалістична Республіка; Азербайджанська Радянська Соціалістична Республіка; Литовська Радянська Соціалістична Республіка; Молдавська Радянська Соціалістична Республіка; Латвійська Радянська Соціалістична Республіка; Киргизька Радянська Соціалістична Республіка; Таджикицька Радянська Соціалістична Республіка; Вірменська Радянська Соціалістична Республіка; туркменська Радянська Соціалістична Республіка; Естонська Радянська Соціалістична Республіка.

Стаття 146 Глави XIII («Порядок зміни Конституції»), - встановлює можливість зміни Конституції СРСР лише за рішенням Верховної Ради СРСР, ухваленим більшістю не менше 2/3 голосів у кожній з його палат.

<https://drive.google.com/drive/u/0/folders/1r5veXFcC7FXshspVyEX3cXyny-aAtBPT>

7 жовтня 1977 року ухвалено нову Конституцію (Основний Закон) Союзу Радянських Соціалістичних Республік, згідно статті 70, статті 71 якої - Союз Радянських Соціалістичних Республік - єдину союзну багатонаціональну держава, утворена на основі принципу соціалістичного федералізму, внаслідок вільного самовизначення націй і добровільного об'єднання рівноправних Радянських Соціалістичних Республік, СРСР уособлює державну єдність радянського народу, згуртовує всі нації і народності з метою спільного будівництва комунізму. У Союзі Радянських Соціалістичних Республік об'єднуються: Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка, Українська Радянська Соціалістична Республіка, Білоруська Радянська Соціалістична Республіка, Узбецька Радянська Соціалістична Республіка, Казахська Радянська Соціалістична Республіка, Грузинська Радянська Соціалістична Республіка, Азербайджанська Радянська Соціалістична Республіка, Литовська Радянська Соціалістична Республіка, Молдавська Радянська Соціалістична Республіка, Латвійська Радянська Соціалістична Республіка, Киргизька Радянська Соціалістична Республіка, Таджикицька Радянська Соціалістична Республіка, Вірменська Радянська Соціалістична Республіка, Туркменська Радянська Соціалістична Республіка, Естонська Радянська Соціалістична Республіка.

Розділ IX, Стаття 173: «Конституція СРСР має найвищу юридичну силу. Всі закони та інші акти державних органів видаються на основі і відповідно до Конституцією СРСР. »; Стаття 174: «**Зміна Конституції СРСР провадиться рішенням Верховної Ради СРСР, прийнятим більшістю не**

менше двох третин від загального числа депутатів кожної з його палат.
»

На підставі Постанови Верховної Ради СРСР від 16 квітня 2018 р. №ВС СРСР - 00048 / 16.04.2018 «Про націоналізацію влади: політичної, економічної, фінансової, судової, виконавчої, законодавчої та відновлення в правах громадян СРСР і держави СРСР »поправки після 1 грудня 1988 року недійсні і юридично нікчемні.

А також Постановою Верховного Суду СРСР від 07 липня 2018года №01 / 2018 «Про скасування поправок і змін до Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік »скасовані поправки і зміни до Конституції СРСР в редакції 1977 (Основного Закону) без волевиявлення і рішення всього народу в порушення ст. 5 і ст. 108 Конституції СРСР, як відбирання конституційних прав громадян СРСР і зміна державного устрою СРСР

Конституцією СРСР в редакції 1977 року визначено:

«Стаття 1. Союз Радянських Соціалістичних Республік є соціалістична загальнонародна держава, яка виражає волю й інтереси робочих, селян і інтелігенції, трудящих усіх націй і народностей країни.

Стаття 2. Вся влада в СРСР належить народу. народ здійснює державну владу через Ради народних депутатів, які становлять політичну основу СРСР. 3 Всі інші державні органи підконтрольні і підзвітні Радам народних депутатів. »

14 березня 1990 року *«позачерговому з'їзді народних депутатів СРСР» був прийнятий «закон СРСР № 1360-І»* «Про заснування поста Президента СРСР і внесення зміни і доповнень до Конституції (Основного Закону) СРСР. Тим часом, такого роду закон міг прийняти тільки Верховна Рада СРСР - двома третинами голосів від загального числа депутатів кожної з його палат (ст. 174 Конституції).

Зміна Конституції (Основного Закону) СРСР на підставі «закону СРСР №1360-І »є юридично нікчемною фікцією, організованої агентом західних спецслужб Горбачова. Громадянин СРСР ГОРБАЧОВ виявився зрадником Батьківщини і державним зрадником. Посада «Президента СРСР» незаконна, документи за підписом такого «Президента» - незначні з моменту їх підписання. Не може бути й «ТВО Президента СРСР».

На тих же підставах поста «Президента РРФСР», «Президентів союзних республік РСР »Конституцією Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки, Конституціями союзних республік, що входять до складу Союзної держави - не передбачено. Дії громадян СРСР, які заявляють

себе «Президентами» незаконні. Документи, підписані такими особами щодо суверенітету СРСР, території СРСР, майна СРСР - юридичної сили не мають.

Стаття 5 Конституції СРСР в редакції 1977 року: «найбільш важливі питання державного життя виносяться на всенародне обговорення, а також ставляться на всенародне голосування (референдум) »;

Стаття 72: «За кожною союзною республікою зберігається право вільного виходу з СРСР ».

Грунтуючись на нормах Основного Закону, вихід Союзної республіки зі складу СРСР може бути здійснений тільки на підставі всенародного голосування. Чотирнадцять республік у складі СРСР, в тому числі республіка РРФСР, шляхом народного голосування не приймали рішення про вихід зі складу СРСР. Більш того, референдуму 17 березня 1991 року підтвердив бажання народів жити в єдиному Союзній державі.

25 грудня 1991 року громадянин СРСР ЄЛЬЦИН, не володіючи статусом належно уповноваженої посадової особи Української РСР (як і СРСР), підписав «Закон № 2094-І «Про зміну найменування держави Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка »». Згідно статті 104 Конституції Української РСР в редакції 1978 року, вищим органом управління Української РСР є Верховна Рада Української РСР. Ухвалення Конституції РРФСР, внесення в неї змін здійснюються виключно Верховною Радою Української РСР. Закони РРФСР приймаються Верховною Радою Української РСР або народним голосуванням (референдумом), що проводиться за рішенням Верховної Ради Української РСР.

Державний злочинець ЄЛЬЦИН підписав «Закон № 2094-І» не маючи на це ніяких повноважень, в тому числі зробив цим «документом» підроблення, оскільки зазначені в ньому відомості про наявність «Постанови Верховної Ради Української РСР про зміну найменування Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки » є брехнею, такого Постанови Верховної Ради УРСР не приймав, найменування «РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ» не затверджував; підпис під ним «Президент Російської Федерації »є нікчемним саме проголошенням громадянина СРСР Єльцина Б. Н., захопленням державної влади.

Всі нормативні та ненормативні правові акти, видані від імені 4 комерційних компаній «РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ», «РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ-РОСІЯ »,« АЗЕРБАЙДЖАН »,« АРМЕНІЯ »,« БІЛОРУСЬ »,« ГРУЗІЯ »,« ЛАТВІЯ », «ЛИТВА», «МОЛДОВА», «КАЗАХСТАН», «КИРГИЗСТАН», «ТАДЖИКИСТАН», ТУРКМЕНИСТАН »,« УЗБЕКИСТАН »». «УКРАЇНА», «ЕСТОНІЯ», - не мають юридичної сили, є нікчемною.

Для освоєння бюджетів СРСР і бюджетів союзних республік в юрисдикціях капіталістичних держав громадянами СРСР - мародерами,

державними злочинцями, були зареєстровані фірми-іноземні платники податків, на рахунки яких виводилися і виводяться активи Держави Союз Радянських Соціалістичних Республік і входять до його складу союзних Республік.

Знаходяться в змові ГОРБАЧОВ, ЄЛЬЦИН, влаштували телевізійне шоу «Радянський Союз розпався», під виглядом законних процедур продемонстрували Радянським людям підписання «біловезького угоди» з телевізійних екранів.

Тим часом, імовірно підписана громадянами СРСР Шушкевич, ЄЛЬЦИНИМ, КРАВЧУКОМ *«Угода про створення Співдружності незалежних держав » від 08.12.1991 року* (оригінальний зміст не встановлено) *містить юридичні колізії*:

I - підписанти «угоди» не мають конституційних повноважень здійснювати юридично значимі дії, щодо держави СРСР та що входять до його складу союзних республік;

II - сторонами «угоди» позначені: «Республіка Білорусь, Російська Федерація (РРФСР), Україна »- таких суб'єктів« права »на 08.12.1991 не існувало в межах територіальних кордонів СРСР; зазначені «сторони» не мають відношення до Білоруської Радянської Соціалістичної Республіки; Російської Радянської Соціалістичній Республіці; Українській Радянській Соціалістичній Республіці - належним Союзною республікам, що входять до складу СРСР за станом на 08.12.1991 року;

III - абзац перший «угоди» Ми, Республіка Білорусь, Російська Федерація (РРФСР), Україна як держави - засновники Союзу РСР, що підписали Союзний договір 1922 року »... .. 30 грудня 1922 роки не було підписано« Союзного договору 1922 року », що це за« союзний договір », від якого числа, між ким і ким? Ідентифікувати не представляється можливим; **30 грудня 1922 року, іншими державами** - Російською Соціалістичної Радянської Федеративної Республікою (РРФСР); Української Соціалістичної Радянської Республікою (УРСР); білоруської Соціалістичної Радянської Республікою (БССР); Закавказької Соціалістичної Федеративної Радянської Республікою (ЗРФСР - Грузія, Азербайджан і Вірменія) - був підписано **«Договір про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік»;**

IV - «Ми, Республіка Білорусь, Російська Федерація (РРФСР), Україна як держави - засновники Союзу РСР, що підписали Союзний договір 1922 року, далі іменовані ... констатуємо, що Союз РСР, як суб'єкт міжнародного права і геополітична реальність, припиняє своє існування », - Республіка Білорусь, Російська Федерація (РРФСР), Україна-НЕ засновники Союзу Радянських Соціалістичних Республік, застосовані терміни не співвідносяться ані з якими державами і республіками станом на 08.12.1991 року, **констатують, що «Союз РСР» припиняє своє існування ...** Такого

держави «Союз РСР» в ООН не з'являлися, щодо якого «Союзу з аббревіатурою» РСР »вони констатували припинення існування - встановити неможливо. Тобто нікому невідомі «держави» констатували припинення геополітичної реальності невідомого нікому «Союзу РСР», під таким «документом» підписалися уповноважені невідомо ким особи неіснуючих «держав»;

V - абзац третій «прагнучи побудувати демократичні правові держави» - то є ще у цих осіб немає держав, від імені яких вони підписують це «Угоду»;

VI - абзац шостий - заявляють прихильність до Статуту ООН (стаття 23 Статуту ООН - *до Ради безпеки входить Союз Радянських Соціалістичних Республік*), порушувати Статут ООН підписанти не мають наміру;

VII - стаття п'ята - «Сторони визнають і поважають територіальну цілісність одна одної і недоторканність існуючих кордонів у рамках Співдружності. вони гарантують відкритість кордонів, свободу пересування громадян і передачі інформації в рамках Співдружності », - території цих бездержавних суб'єктів в світовому просторі не закріплювалися, де пролягають такі віртуальні кордону - встановити неможливо, рамки «Співдружності» - не визначалися;

VIII - Стаття 11 - «З моменту підписання цієї Угоди на територіях держав, що її підписали, не допускається застосування норм третіх держав, у тому числі колишнього Союзу РСР »- *на яких» територіях », яких» підписавших його держав »,« не допускається застосування (яких?) норм », якого» колишнього Союзу РСР »- державою є Союз Радянських Соціалістичних Республік, який по досі не належить до «колишнім», і так далі. У цій угоді немає жодного слова про державу Союз Радянських Соціалістичних Республік, про Договір про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, про Українську Радянську Соціалістичну Республіку, Російську Радянську Соціалістичну Республіку, Білоруську Радянську Соціалістичну Республіку, - і так далі. Угода «Про створення Співдружності Незалежних Держав »є повною профанацією нормативного документа, виданої учасниками державного перевороту з метою введення в оману багатонаціонального Радянського народу, незаконної передачі прав на територію, природні ресурси, майно держави СРСР і народів СРСР - в протекторат капіталістичних держав з вилученням на користь злочинних кланів-сімей, пройдисвітів і зрадників - відсотків і подачок від колонізаторів СРСР;*

IX - стаття 14: «Вчинено в місті Мінську 8 грудня 1991 року в трьох примірниках, кожний українською, російською та українською мовами, причому обидва тексти мають однакову силу »Згідно з відкритими даними учасників цієї шахрайської афери, в день підписання «угоди», воно виготовлялося тільки російською мовою, в силу відсутності машинопечатної техніки для білоруської та української мов. за Нині жоден офіційний

«депозитарій» архівного зберігання не має оригіналу «УГОДИ ПРО СТВОРЕННЯ Співдружності Незалежних ДЕРЖАВ », тільки копії. Що робити - у віртуальних державах, мабуть віртуальні депозитарії.

12 грудня 1991 року Верховною Радою Української РСР прийнято Постанову № 2015-1 «Про денонсацію договору про утворення СРСР». У Постанові йде посилення до пункту 15 статті 109 Конституції Української РСР в редакції 1978 року. Тим часом, денонсацією є відмова держави від покладених їм на себе зобов'язань в ході укладення договору, причому денонсування має бути передбачено текстом міжнародного угоди. Якщо договір не передбачає денонсацію і не встановлено намір його учасників допустити таку можливість, то договір не може бути денонсирован-одностороннє порушення умов угоди і зняття з себе зобов'язань по ньому є анулювання договору, що допускається міжнародним правом за певних обставинах. Тим часом, Договір про утворення СРСР від 30.12.1922 року трансформувалася в Конституцію СРСР. Став частиною Конституції СРСР 1923 року, потім була прийнята Конституція в редакції 1936 року і в редакції 1977 року. Тобто, самостійно існуючого договору між різними державами по суті міжнародного права станом на 12 грудня 1991 року не було. Державний переворот, спрямований на насильницьку зміну державного ладу в СРСР маскували під «денонсацію міжнародного договору». В єдиній державі між його територіально відокремленими частинами, об'єднаними єдиною Конституцією, єдиним правовим простором, закріпленим двосторонніми та багатосторонніми міжнародними договорами, в тому числі за підсумками Другої світової війни, не може існувати міжнародних договорів. СРСР - суб'єкт міжнародного права. вихід зі складу СРСР може бути заснований тільки на підсумки референдуму. референдум 17 березня 1991 року зобов'язав носіїв виконавчої і законодавчої влади зберегти єдину державу. **Постанова № 2015-1 «Про денонсацію договору про утворення СРСР »є блефом, юридичною фікцією.**

Самій «Україною і Російською Федерацією» в особі «ДЕРЖАВНОЇ ДУМИ Федеральних Зборів »15 березня 1996 року постановою Верховної Ради РФ за номером 156-ІІ -ГД скасовано Постанову Верховної Ради УРСР від 12.12.1991 р «Про денонсацію договору про утворення СРСР »(Визнати таким, що втратив чинність, Постанову Верховної Ради Української РСР від 12 грудня 1991 року «Про денонсацію Договору про утворення СРСР »).

Таким чином, навіть незаконна комерційна структура РОСІЙСЬКА ФЕДЕРАЦІЯ не тільки не мала права, але і не «денонсувала» договір «Про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік »від 30.12.1922 року. Фактичними виконавцями державного перевороту в СРСР з подальшою прихованою окупацією держави колонізаторами - державами, в інтересах яких працюють засновані в їх юрисдикціях приватні комерційні компанії, що управляють, стали завербовані резиденти ГОРБАЧОВ, ЄЛЬЦИН і їх

подільники; зрада було скоєно в Москві, в Центральному апараті державного управління СРСР і РРФСР. Союзним республікам практично не залишилося вибору, як шукати шлях самостійного порятунку в умовах неможливості впливу на процеси управління партійної та державної номенклатури в Москві.

Грунтуючись на вищенаведених фактах встановлюємо, що:

- так званого «біловезького угоди» (Угода про створення Співдружності Незалежних Держав »від 08.12.1991 року) в оригіналі не існує, «Ратифікувати», визнавати в якості юридично значущого копію документа є верхом цинізму;

- навіть якщо така угода «знайдеться», публічно пред'являється його копія вказує на фіктивність і юридичну нікчемність його змісту, що не має ставлення до Союзу Радянських Соціалістичних Республік, Радянському народу;

- *Протокол від 21.12.1991 року «До угоди про створення Співдружності Незалежних Держав »:* « Азербайджанська Республіка, Республіка Вірменія, Республіка Білорусь, Республіка Казахстан, Республіка Киргизстан, Республіка Молдова, Російська Федерація (РРФСР), Республіка Таджикистан, Туркменістан, Республіка Узбекистан та Україна на рівноправних засадах і як Високі Договірні Сторони утворюють Співдружність Незалежних Держав. Угода про створення Співдружності Незалежних Держав вступає в силу для кожної з Високих Договірних Сторін з моменту її ратифікації. », - ***ратифікації підлягають міжнародні договори, ратифікація документів між складовими частинами єдиної держави не передбачена міжнародним правом***; саме «угода» мізерно юридично, як наслідок незначні процедури його «ратифікації»;

I. - Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки 12 грудня 1991 року Постановою № 2014-1 «Про ратифікацію Угоди про створення співдружності незалежних держав », пункт 1, встановив: «Ратифікувати Угоду між Республікою Білорусь, Російською Федерацією (РРФСР) і Україною про створення Співдружності Незалежних Держав, підписану в Мінську 8 грудня 1991 року »; згідно з цим пунктом, Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка в лиці її Верховної Ради ратифікувала Угоду щодо іншого суб'єкта міжнародного права (якщо він є по факту?) - Російської Федерації (РРФСР), де «Українській РСР» - нерозшифрованими аббревіатура, а Російська Федерація явно якась інше держава. При таких обставинах Постанова № 2014-1 мізерно, можна було б підписала цей документ Голові Верховної Ради Української РСР

Р. І. ХАСБУЛАТОВА запропонувати підписати співдружність від імені Китаю, наприклад, чи Анголи. ***Постанова № 2014-1 від 12.12.1991 р - юридично мізерно; РРФСР не виходила зі складу СРСР;***

II. - 10 січень 1991 року Верховною Радою України в м.Києві прийнята Постанова № +1458 - XII «Про ратифікацію Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав »за підписом Голови Верховної Ради України І. ПЛЮЩ, в якому, як і в самій Угоді, немає жодної згадки про вихід з складу держави Союз Радянських Соціалістичних Республік; «ратифікація міжнародних договорів »між територіально відокремленими суб'єктами єдиного держави суперечить загальноприйнятим нормам міжнародного права. **Постанова № 1458 - XII від 10.12.1991 р Юридично мізерно, не містить відомостей про вихід Української Радянської Соціалістичної Республіки зі складу СРСР; Українська Радянська Соціалістична Республіка зі складу СРСР не виходила;**

III. - 10 січень 1991 року Верховною Радою Республіки Білорусь прийнято Постанова № 1297 - XII (за підписом голови Верховної Ради Республіки Білорусь С. Шушкевича) «Про денонсацію Договору 1922 року про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік », пунктом 1 якої встановлено: **«Денонсувати Договір 1922 року про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік і вважати його нечинним по відношенню до Республіці Білорусь. »** Тим часом, Договір про утворення СРСР від 30.12.1922 року перестав існувати як самостійний документ 31 січня 1924 року, в єдності з Декларацією про утворення СРСР був об'єднаний в перший Основний Закон (Конституцію) СРСР 1924 року, перетворену в результаті належних юридичних процедур 5 грудня 1936 року в Конституцію (Основний Закон) СРСР, в подальшому, 7 жовтня 1977, прийнята нова Конституція (Основний Закон) СРСР. Таким чином, **«Денонсувати» Договір Про створення Союзу Радянських Соціалістичних Республік від 30.12.1922 року можливо тільки в складі діючої Конституції СРСР 1977 року - тобто зробити державний злочин - державний переворот.**

11 грудня 1991 року прийнято Закон Республіки Білорусь № 1304-XII Про заходи, пов'язаних з прийняттям Постанови Верховної Ради Української РСР "Про денонсацію Договору 1922 року про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік ", пункт 1 якого Постановляє:« Визнати нечинними на території Республіки Білорусь Конституції СРСР, закони СРСР про вибори народних депутатів СРСР, про статус народного депутата СРСР, про органи державної влади та управління СРСР в перехідний період. », такою постановкою питання прийняв Закон парламент під головуванням Голови Верховної Ради Української РСР С. Шушкевич, оголосив свої повноваження складеними; тим часом процедура Конституції СРСР не дозволяла прийняти рішення «про припинення дії законів СРСР на території республіки Білорусь »через парламент, - тільки референдум. **Білоруська Радянська Соціалістична Республіка зі складу СРСР не виходила;**

IV. - 04.01.1992 року в м Ташкенті, за підписом Голови Верховної Ради Республіки Узбекистан Ш. ЮЛДАШЕВА, прийнята Постанова Верховної

Ради Республіки Узбекистан № 481 - XII «Про ратифікацію Угоди та Протоколу про створення Співдружності Незалежних Держав », яким викладається:

«1. Представлені Президентом Республіки Узбекистан т. Карімовим І.А. Угода про Співдружність Незалежних Держав від 8 грудня 1991 року і Протокол до цієї Угоди від 21 грудня 1991 року ратифікувати.

2. Встановити, що надалі до прийняття відповідних законодавчих актів Республіки Узбекистан закони колишнього СРСР застосовуються на її території в частині, що не суперечить Конституції Республіки Узбекистан і її законодавству ».

Ні заявлена Угода, ні Протокол до неї - не містять юридично значимої інформації про державу Союз Радянських Соціалістичних Республік, про вихід Узбецької Радянської Соціалістичної Республіки зі складу СРСР, ратифікація юридично нікчемної Угоди, як наслідок юридично нікчемного Протоколу до неї не несе юридично значимих наслідків не для держави Союз Радянських Соціалістичних Республік, ні для Узбецької Радянської Соціалістичної Республіки. ***Узбецька Радянська Соціалістична Республіка не виходила зі складу Союзу Радянських Соціалістичних Республік.***

V. - 21ноября 1990 року Головою Верховної Ради РФСР Б. ЄЛЬЦИНИМ і Президентом Казахської Радянської Соціалістичної Республіки Н. НАЗАРБАЄВИМ підписаний договір між Російською Радянською Федеративною Соціалістичною Республікою і Казахської Радянської Соціалістичної Республікою, згідно з яким сторони визнали себе «суверенними державами» з межами, склалися «в рамках СРСР», з врегулюванням «питань, які кваліфікуються як загальносоюзна власність» особливими угодами; договір підлягає ратифікації і укладається строком на десять років. Втратив чинність 09.10.1992 року на підставі «Міжнародного договору від 25.05.1992 року». ***Договір від 21.11.1990 року укладено між республіками, що входять до складу СРСР; Конституція (Основний Закон) СРСР, Стаття 76: «Союзна республіка - суверенна радянська соціалістична держава. »*** 25 травня 1992 року підписано «Договір про дружбу, співпрацю і взаємну допомогу між Україною та Російською Федерацією і Республікою Казахстан » (підписаний не встановлено ким), в якому також не міститься юридично суттєвої інформації щодо «виходу» зі складу держави Союз Радянських Соціалістичних Республік Казахської Радянської Соціалістичної Республіки. Згідно статті 5 Конституції (Основного Закону) СРСР і статті 5 Конституції України (основного Закону) Казахської РСР, найбільш важливі питання державного життя виносяться на всенародне обговорення, а також ставляться на всенародне голосування (референдум). Обговорення, голосування та референдуму як про вихід зі складу СРСР, так і про зміну найменування «Казахська Радянська Соціалістична Республіка» на «Республіка Казахстан» не було. «Декларація

про державний суверенітет Казахської РСР (25 жовтня 1990 г.)» і «Закон Республіки Казахстан від 16.12.1991 року «Про державну незалежність Республіки Казахстан» містять юридичні положення, засновані на Конституції (Основному Законі) СРСР і не згадують про вихід республіки зі складу СРСР. Протокол від 21.12.1991 року «До угоди про створення Співдружності Незалежних Держав, підписаної 8 грудня 1991 року в м.Мінську Республікою Білорусь, Російською Федерацією (Росією), Україною», підписаний за Республіку Казахстан Н. Назарбаєвим як приватна особа (без вказівки повноважень і посади), є юридичною фікцією на підставі вище наведених доводів, не містить положень про припинення держави Союз Радянських Соціалістичних Республік. ***Казахська Радянська Соціалістична Республіка не виходила зі складу СРСР.***

VI - 28 лютий 1991 року Верховною Радою Республіки Грузія на 31 березня 1991 призначений Референдум з питанням «Чи згодні Ви на відновлення державної незалежності Грузії на підставі Акту про незалежність від 26 травня 1918 року»

30 грудня 1922 на підставі Договору про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, в складі Закавказької Радянської Соціалістичної Республіки Грузія увійшла до складу СРСР; Договір і Декларація Про утворення СРСР повним текстом перейшли до Основного Закону (Конституції) СРСР 1924 року, далі Конституції (Основного Закону) 1936 року і далі Конституції (Основного Закону СРСР) 1977 року.

Постанова підписана Головою Верховної Ради Республіки Грузії Гамсахурдіа. Грузинська РСР за станом на 31 березня 1991 року знаходилася в складі єдиної держави - Союзу Радянських Соціалістичних Республік і на підставі статті 5 Конституції України (Основного Закону) СРСР, статті 5 Конституції Грузинської РСР, саме питання про вихід зі складу СРСР, а не питання про «оголошенні незалежності» повинен був бути винесений на розгляд громадян Грузинської Радянської Соціалістичної Республіки. Рішення про вихід зі складу СРСР на референдумі нерозглядалася, належних ***юридичних підстав щодо визнання виходу Грузинської РСР зі складу СРСР - немає.***

VII - 30 грудня 1922 на підставі Договору про утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік, в складі Закавказької Радянської Соціалістичної Республіки Азербайджан увійшов до складу СРСР; Договір і Декларація Про утворення СРСР повним текстом перейшли до Основного Закону (Конституції) СРСР 1924 року, далі Конституції (Основного Закону) 1936 року і далі Конституцію (Основний Закон СРСР) 1977 року.

Азербайджанська РСР за станом на 30 серпня 1991 року знаходилася в складі єдиної держави - Союзу Радянських Соціалістичних Республік і на підставі статті 5 Конституції (Основного Закону) СРСР, статті 5 Конституції Азербайджанської РСР питання про вихід зі складу СРСР повинен був бути

винесений на розгляд громадян Азербайджанської Радянської Соціалістичної Республіки. 30 серпня 1991 року Верховною Радою Азербайджанської Республіки прийнята Декларація Про відновлення державної незалежності проголосила «Відновлення державної незалежності Азербайджанської Республіки», про вихід зі складу СРСР Декларація не проголошувала.

Рішення про вихід зі складу СРСР на референдумі нерозглядалася, належних *юридичних підстав для визнання виходу Азербайджанської РСР зі складу СРСР - немає.*

VIII - 26 травня 1989 року Головою Президії Верховної Ради Литовської РСР В. Астраускас підписана «Декларація Верховної Ради Литовської Радянської Соціалістичної Республіки «Про державний суверенітет Литви» ». 11 березня 1990 року за підписом Голови Верховної Ради Литовської Республіки Л. Ландсбергиса прийнятий «Акт про відновлення незалежної Литовської держави ». На засіданні ВС Литви, в голосуванні взяли участь 130 депутатів, з яких «за» проголосувало 124 депутата. Згідно з офіційними даними, опублікованими в газеті «Тiesa», 124 депутата представляли 1 073 206 виборців з загального числа виборців республіки 2 581 359 - 41,6%. З огляду на бажання Горбачова виконати дані зобов'язання по зради прибалтійських республік, 6 вересня 1991 року видані Постанова № ГС-1 нелегітимного органу державної влади -«Державної Ради СРСР» - «Про визнання незалежності Литовської Республіки». Питання про вихід зі складу СРСР повинен розглядатися на референдумі згідно зі статтею 5 Конституції України (Основного Закону) СРСР у редакції 1977 року. Литовська РСР не виповнилося правових процедур по законному виходу зі складу СРСР.

IX - Молдавська Радянська Соціалістична Республіка - 27 серпня 1991 року в м.Кишинів прийнята «Декларація про незалежність Республіки Молдова», згідно якої республіка проголошує себе як суверенною і незалежною державою, просить всі інші держави світу визнати її незалежність, звертається до ООН з проханням прийняти її в члени цієї міжнародної організації, вимагає від Уряду СРСР почати переговори з урядом Республіки Молдова про припинення незаконної окупації, «виведення радянських військ», постановляє застосовувати на своїй території тільки Конституцію, закони і інші нормативні акти, прийняті законно освіченими органами Республіки Молдова. Конституція (Основний Закон) Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки прийнята 15 квітня 1978 року, згідно з якою Молдавська Радянська Соціалістична Республіка - рівноправна республіка у складі СРСР. Стаття 4 Конституції визначає, що найбільш важливі питання державного життя виносяться на всенародне обговорення, а також ставляться на всі народне голосування (референдум), зміна Конституції провадиться рішенням Верховної Ради Молдавської РСР, прийнятим більшістю не менше двох третин від загального числа депутатів ВР Молдавської РСР. Таким чином, 27 серпня 1991 року ще не прийнята нова

Конституція, її мають бути ухвалені як «Конституцію Республіки Молдова» 29 липня 1994 року.

Парламент Молдови 27 серпня 1991 року, в Декларації, що не заявляє про вихід з складу СРСР; не проводить загальнонародного обговорення, а потім загальнонародного референдуму з постановкою питання про вихід зі складу СРСР, має за фактом чинної Конституції Молдавської Радянської Соціалістичної Республіки і вимагає (згідно змісту Декларації) виконання цієї Конституції. юридично, за змістом Декларації, Молдавський Парламент оголошує сам себе поза законом. Що підтверджується тим фактом, що з моменту оголошення Декларації пройшло вже 27 років, але Республіки Молдова немає в складі держав ООН. Частина держави СРСР не може бути зареєстрована в Організації Об'єднаних націй як держава. членом Ради Безпеки ООН є Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Парламент Республіки Молдова в м Кишиневі 08 квітня 1994 року прийняв Постанову № 40 «Про ратифікацію Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав» за підписом Голови парламенту Петра Лучинського, яким ратифіковано Угоду про створення Співдружності Незалежних Держав, розуміючи під цим економічне співробітництво в рамках Співдружності і так далі. Молдавія погодилася економічно співпрацювати з іншими державами, тим більше що оригіналу «Угоди про створення Співдружності Незалежних Держав» немає ні в одному депозитарії світу, **не можна стверджувати копію Угоди**; між іншим за повідомленнями ЗМІ від листопада 2018 року, підписи Лучинський під такою «ратифікацією» не варто, з депозитаріями мабуть теж проблема.

Молдавська Радянська Соціалістична Республіка - розташовується на території СРСР, заяв про вихід зі складу СРСР не брала, референдумів з такою постановкою питання не проводила, взаємини з «Співдружність Незалежних Держав» ніяк не впливають на правосуб'єктність і правоздатність Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

Х - 4 травня 1990 року в м. Рига за підписом Голови Верховної Ради Латвійської РСР А. Горбунова прийнята «Декларація Верховної Ради Латвійської Радянської Соціалістичної Республіки про відновлення незалежності Латвійської Республіки», якій оголошено незаконною Декларація Народного Сейму від 21 липня 1940 року «Про вступ Латвії в Союз Радянський Соціалістичних Республік» з моменту її прийняття відновлено Конституція Латвійської Республіки від 15 лютого 1922 року, встановлено перехідний період. Таким чином, Декларація Верховної Ради Радянської Соціалістичної Республіки скасувала за фактом Конституцію (Основний Закон) своєї ж країни, в цей момент припинила існувати і сама «Верховна Рада Латвійської Республіки», перегляд раніше прийнятого акту привів все встановлені в період його дії правовідносини до початкової позиції? Не можна повернутися в минуле, за фактом особа, яка підписала

документ, здійснила спробу державного перевороту. ГОРБУНОВ (при відсутності повноважень) - скасував діючу Конституцію, ухвалену від імені народу; з метою завуалювати державний злочин, проголошений «повернення в 1940 рік». Латвійська Радянська Соціалістична Республіка не проводила на підставі Конституції СРСР і Конституції Латвійської РСР референдуму про вихід зі складу СРСР, Латвійська Радянська Соціалістична Республіка не виходила зі складу СРСР на підставі встановлених законом держави СРСР і міжнародним правом процедур. ***Латвія до сих пір не є членом ООН, оскільки зі складу Союзу Радянських Соціалістична Республіка не виходила.***

XI - 15 грудня 1990 року в м. Фрунзе від імені Верховної Ради Республіки Киргизстан прийнята "Декларація про державний суверенітет Республіки Киргизстан" якої проголошений «суверенітет Республіки Киргизстан», що означає верховенство державної влади Республіки на всій території» і «Територія Республіки Киргизстан в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена », тобто скасування Конституції Киргизької Радянської Соціалістична Республіка не заявлено, як і виходу зі складу СРСР, кордони колишні і верховенства влада - теж. 31 серпня 1991 року в м Бішкек, від імені Верховної Ради Республіки Киргизстан, прийнята «Декларація про державну незалежність Киргизької Республіки », згідно з якою « Територія Республіки Киргизстан є цілісною і неподільною, на ній діє тільки Конституція Республіки Киргизстан », - декларації констатують встановлені Конституцією Киргизької Радянської Соціалістичної Республіки факти.

Киргизстан не "ратифікував» нікчемне Угода про Співдружність Незалежних Держав, а лише Протокол до нього. Визнання Протоколу при невизнання Угоди означає, що Республіка Киргизстан не захотіла приймати участь в афері Єльцина, мабуть сильно умовили зробити хоча б видимість. ***Киргизька Радянська Соціалістична Республіка не виходила зі складу СРСР і навіть не заявляла цього номінально.***

XII - Таджикицька Радянська Соціалістична Республіка 4 серпня 1990 року другої сесії Верховної Ради Таджикицької РСР була прийнята Декларація «Про суверенітет Таджикицької Радянської Соціалістичної Республіки» - як основу «для нового Союзного договору». Всі інші положення Декларації не суперечать Конституції Таджикицької Радянської Соціалістичної Республіки.

Таджикистан не "ратифікував» нікчемну Угода про Співдружність Незалежних Держав, а лише Протокол до неї. Протокол вступає в силу з моменту ратифікації Угоди НГ, отже він в силу не вступив. Республіка Таджикистан не захотіла брати участь в афері Єльцина. ***Таджицька Радянська Соціалістична Республіка не виходила зі складу СРСР і навіть не заявляла цього номінально.***

XIII - 23 серпня 1990 року Верховна Рада Вірменської РСР прийняла декларацію про незалежність Вірменії. Було оголошено, що на території Вірменії діють тільки Конституція і закони Республіки Вірменія. Республіка Вірменія вийшла зі складу СРСР. На початку березня 1991 року Верховною Радою Республіки Вірменія було оприлюднено постанову, згідно з якою в країні пройшов референдум: «1. Провести на території Республіки Вірменія референдум про вихід зі складу СРСР, поставивши на голосування наступне питання: **«Чи згодні ви, щоб Республіка Вірменія була незалежною демократичною державою поза складом СРСР?»**». 21 вересня 1991 року референдум відбувся. Більшість громадян, що мають виборче право, відповіли на це питання ствердно. За результатами референдуму 23 вересня 1991 року Верховна Рада Вірменії підтвердив вихід республіки зі складу СРСР. Однак процедура виходу не було завершена з боку Верховної Ради СРСР.

XIV - Туркменська Радянська Соціалістична Республіка: 26 жовтень 1991 року на референдумі в Туркменії були винесені питання: **1. Чи згодні ви з законодавчим встановленням Туркменістану як незалежного демократичної держави? 2. Чи підтримуєте ви заяву Президента і Верховної Ради «Про внутрішній і зовнішній політиці Туркменістану» і практичної діяльності для його реалізації?** Туркменістан підписав Протокол до Угоди про Співдружність Незалежних Держав (який вступає в силу після ратифікації угоди). **В серпні 2005 року Туркменістан вийшов зі складу СНД, хоча юридично він туди і не заходив. З СРСР Туркменістан не виходив.**

XV - 3 березня 1991 року в Естонії проведено «опитування»: «Ви за демократичну і незалежну Латвію?»; 20 серпня 1991 року в м. Талліні за підписом Голови Верховної Ради Естонської Республіки А. РЮЙТЕЛЬ, Верховна Рада Естонії прийняла Постанову про незалежність Естонської Республіки, яким встановлено: «Підтвердити державну незалежність Естонської Республіки». Референдуму в Естонській Радянській Соціалістичній Республіці про вихід зі складу СРСР не проводилося, юридично значущих документів про вихід зі складу СРСР - не приймалося.

Естонська Радянська Соціалістична Республіка залишилася в складі Союзу Радянських Соціалістичних Республік.

26 грудня 1991 року Головою Ради Республік А. Алімжанова підписана Декларація Ради Республік Верховної Ради СРСР за № 142-Н про те, що «Рада Республік Верховної Ради СРСР констатує, що зі створенням Співдружності Незалежних Держав Союз РСР як держава і суб'єкт міжнародного права припиняє своє існування ... Рада Республік Верховної Ради СРСР звертається до голів Незалежних Держав з пропозицією розглянути питання: ... про ратифікацію, виконання та денонсацію міжнародних договорів, укладених Союзом РСР до утворення

Співдружності.» *За змістом наданого документа видно, що це документ нікчемного юридичної змісту, а саме:*

- декларація видана органом, який не має за Конституцією ніяких повноважень «Рада Республік Верховної Ради СРСР», а підписана особою іншого органу «Головою Ради Республік», що не те ж саме на відміну від «Голови Ради Республік Верховної Ради СРСР »;

- «констатувати» не те ж саме, що «ухвалювати»; «Констатувати» - означає викласти суб'єктивна думку про сформований (поза волею викладає) факт;

- «Союз РСР, як держава і суб'єкт міжнародного права припиняє своє існування »...« Союз РСР, як держава »- такої держави в міжнародному праві немає; держава - це суб'єкт міжнародного права. Якщо мова йде про державу «СРСР» - то це «Союз Радянських Соціалістичних Республік», а не «Союз РСР»; так що нікому не відомий «Союз РСР» припинив своє існування *Декларація нічого НЕ констатує щодо Союзу Радянських Соціалістичних Республік;*

- «звертається до голів Незалежних Держав з пропозицією розглянути питання: про ратифікацію, виконання та денонсацію міжнародних договорів, укладених Союзом РСР до утворення Співдружності» - до «главам Незалежних держав» - (яких?) має бути «Главам Співдружності Незалежних держав»; «з пропозицією розглянути питання про ратифікацію, виконання та денонсацію міжнародних договорів, укладених Союзом РСР» - такий собі Алімжанов запропонував групі невідомих осіб «розглянути питання», - декларація нічого не денонсує, пропонує третім особам розглядати питання; Союзом РСР міжнародні договори не уклалися і що там Алімжанов хотів просити денонсувати - явно не в рамках міжнародного права; крім того, денонсувати міжнародний договір може його повноправний учасник, сторона, а не хто попало; *Декларація за підписом Алімжанова є підробкою виданою з метою поширення брехні про «розвал СРСР» через засоби масової інформації.*

На даний момент Союз Радянських Соціалістичних Республік був і залишається засновником ООН, в складі ООН. Інших «держав», які заявили про «Суверенітети» всередині кордонів СРСР в Статуті ООН - не з'явилося.

**Голова Президії
Верховної Ради СРСР
В.І. Реунова**

**Секретар Президії
Верховної Ради СРСР
Л.А. Кудряшова**

**Москва, «13» листопада 2018 р.
роз'яснення
№ВС СРСР / Р - 00001 / 13.11.2018**

**Приймальна Верховної Ради СРСР - <https://ussr.tech>
Email: vs@ussr.tech**